

Список використаної літератури:

1. Семенова Е.В., Макаревич М.Л. Анализ правового регулирования криптовалют в отдельных странах (на примере Японии, США и России). *Инновационная экономика: перспективы развития и совершенствования*. 2017. № 8(26). С. 143-147.
2. Обзор законодательного регулирования криптовалют в отдельных государствах. URL: <https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/ru/pdf/2017/11/ru-ru-cryptocurrency-legislative-regulation-worldwide-november-2017-upd.pdf>
3. Japan's History of Crypto Asset Regulation: 2014-2020. URL: <https://www.sygnia.io/blog/japan-crypto-regulation-history-2014-2020/>
4. Правовой статус криптовалют в Японии. URL: <https://forknews.io/analitics/000304-pravovoj-status-kriptoal.html>
5. Spiro J., Shigekawa H. Japan's Cryptocurrency Regulation Updates: What You Need to Know. URL: <https://blog.chainalysis.com/reports/japan-cryptocurrency-regulation-updates-2020>
6. Japan Crypto Asset Regulations. URL: <https://www.coinfirm.com/blog/japan-crypto-asset-regulations/>

Ключові слова: криптовалюти, криптоактиви, віртуальні валюти, Японія, електронні гроші, ICO, токени, інвестори, криптобіржі, цінні папери.

Ключевые слова: криптовалюты, криптоактивы, виртуальные валюты, Япония, электронные деньги, ICO, токены, инвесторы, криптобиржи, ценные бумаги.

Key words: cryptocurrencies, cryptoassets, virtual currencies, Japan, e-money, ICO, tokens, investors, cryptocurrency exchange, securities.

ТОКАРЕВА ВІРА ОЛЕКСАНДРІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри цивільного права, кандидат юридичних наук, доцент*

ЩОДО ПИТАННЯ СТРАХУВАННЯ У ГАЛУЗІ СПОРТУ

Професійний спорт асоціюється не лише з успіхом, рекордами та досягненнями, а й високим ризиком для здоров'я. Під час навчально-тренувальних занять або спортивних заходів існує висока ймовірність настання нещасних випадків та травмування, до того ж професійна спортивна діяльність з метою досягнення результату, пов'язана високим фізичним та психологічним навантаженням.

Статистика професійних захворювань та травм серед спортсменів, не ведеться, що створює складнощі для визначення, кількості спортсменів які отримали страхові виплати і які випадки відбуваються найчастіше [1].

Актуалізується необхідність належного захисту спортсменів вищих досягнень, і перш за все професійних спортсменів від негативних зовнішніх факторів. Охорона спорту в цілому повинна бути спрямована перш за все на охорону здоров'я спортсменів, юридичний захист на випадок втрати працездатності внаслідок травми, захист їх відповідних

прав при укладенні та виконанні спортивних контрактів тощо. Разом з тим нерідко контракти в сфері професійної спортивної діяльності характеризуються слабкою економічною та правовою захищеністю спортсменів [2].

Тому, у галузі сучасного спорту із високими швидкостями, конкуренцією, ймовірністю настання травм та відміни змагань, постає потреба застосування заходів для покриття раптово виникаючих випадків, якими покликано стати саме страхування.

Страхування у галузі спорту включає такі різновиди ризиків пов'язаних із організацією спортивних заходів:

- страхування від нещасних випадків та медичне страхування спортсменів;
- страхування особистого майна спортсменів, спортивного інвентарю й обладнання команд від вогню, псування водою та крадіжки;
- цивільну відповідальність організаторів спортивних змагань або учасників спортивних правовідносин (гравців, суддів, тренерів, вболівальників тощо) перед третіми особами на випадок смерті, каліцтва чи іншого ушкодження здоров'я, повної або часткової втрати працездатності третіх осіб з вини організаторів змагань, а так само у зв'язку зі знищенням або пошкодженням майна при проведенні змагань з вини організаторів;
- страхування на випадок скасування, відстрочення, перенесення спортивних заходів з причин, що не залежать від учасників та організаторів змагань [3].

До того ж, страхування у галузі спорту може містити властивості реклами та піару. Так, у 2006 році Девід Бекхем застрахував здоров'я на суму 100 млн. фунтів (приблизно 180 млн. доларів), що стало найдорожчим страховим покриттям в історії спорту. Страхове покриття охоплювало травми, естетичні дефекти, захворювання, отриманні футболістом на полі, та частково витрати ФК Реала, у разі втрати гравця. Через значний розмір страхової суми, відповідно високого тарифу та страхового платежу, у його виплаті прийняли участь компанії Motorola та Persi, у рекламі яких приймав участь спортсмен.

Відповідно до заяви представника клубу Real Madrid, ноги Кріштіано Роналдо застраховані на 144 мільйон доларів [4].

Застраховані великі пальці рук гонщика команди Формули-1, Фернандо Алонсо, виступаючого за Ferrari. Договір передбачає виплату страхового відшкодування у розмірі 10 мільйонів євро у разі, настання нещасного випадку з пальцями іспанського гонщика.

Відповідно до п. 1 ст. 7 Закону України “Про страхування” та ст. 43 Закону України “Про фізичну культуру та спорт”[5] спортсмени вищої категорії підлягають обов'язковому страхуванню яке здійснюється згідно із Порядком та умовами обов'язкового державного страхування спортсменів вищих категорій затверджених Постановою Кабінету міністрів України від 31 травня 1995 № 378 [6].

Професійний спорт – є комерційним напрямом діяльності у спорті, пов'язаний з підготовкою та проведенням видовищних спортивних

заходів на високому організаційному рівні з метою отримання прибутку (ст. 38 Закону України «Про фізичну культуру і спорт»).

Діяльність у професійному спорті спортсменів, тренерів та інших фахівців, яка полягає у підготовці та участі у спортивних змаганнях серед спортсменів-професіоналів і є основним джерелом їх доходів, провадиться відповідно до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» та Кодексу законів про працю України та інших нормативно-правових актів, а також статутних та регламентних документів відповідних суб'єктів сфери фізичної культури і спорту та міжнародних спортивних організацій.

Наразі, спортсмен як професія в законодавстві не передбачається, а поняття «професійного спортсмену» законодавство України, не містить. Спортсмен набуває статусу спортсмена-професіонала з моменту укладення контракту з відповідними суб'єктами сфери фізичної культури і спорту про участь у змаганнях серед спортсменів-професіоналів [7].

Міністерство молоді і спорту України, укладає трудовий договір (контракт) із спортсменами та фахівцями штатної команди національних збірних команд України з олімпійських, неолімпійських та національних видів спорту, а з видів спорту осіб з інвалідністю – Український центр з фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю (ст. 37 Закону України «Про фізичну культуру і спорт»).

Органи державної влади сприяють розвитку матеріально-технічної бази національних спортивних федерацій осіб з інвалідністю або їх спілок, які є членами Міжнародного паралімпійського комітету, Міжнародного спортивного комітету глухих, можуть надавати їм фінансову та організаційну допомогу для досягнення мети їхньої діяльності та на виконання статутних завдань, пов'язаних з розвитком паралімпійського і дефлімпійського руху в Україні.

Визнання спортсменів представниками конкретної професії має значити включення їх до програми обов'язкового соціального страхування від нещасних випадків і професійних захворювань та поширення дії Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» про гарантії працюючих громадян щодо їх соціального захисту у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, вагітністю та пологами, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, охорони життя та здоров'я [8].

Як свідчить практика, спортсменам отримати відшкодування відповідно до положень вищезазначеного Закону складно та супроводжено тривалою судовою тяганиною, що обумовлено специфічністю трудової діяльності та невизначеність статусу спортсмена у законодавстві [3].

Враховуючи викладене, слід констатувати, що на соціальний захист спортсменів, отримання відшкодування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, настанням нещасного випадку, перериванням діяльності через вагітність та пологи, впливають такі чинники як: категорія спортсмену, можливість застосування обов'язкової або добровільної форми страхування та недостатня визначеність правового статусу спортсменів у чинному законодавстві.

Список використаної літератури:

1. Розина И.П. Обязательное и добровольное страхование спортсменов. URL: http://iaais.kemsu.ru/conf_web1/GetDocsFile?id=49997&table=papers_file&type.
2. Суха Ю.С. Деякі питання правового регулювання відносин страхування у професійному спорті. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2013. № 21. С. 275-279.
3. Тіхонова М.А. Види страхування у сфері фізичної культури і спорту. Право і безпека. 2011. № 1 (38). С. 234-239.
4. Клименко М. Самые интересные факты и случаи в страховке [46 случаев]. URL: <https://avtomaniya.com/site/publication-full/689>
5. Про фізичну культуру і спорт: Закон України. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 14. ст.80.
6. Порядок та умов обов'язкового державного страхування спортсменів вищих категорій: постанова Кабінету Міністрів України від 31 травня 1995 № 378. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=378-95-%EF>
7. Полянський А.О. Правові проблеми регулювання праці професійних спортсменів в Україні. Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди «ПРАВО». 2011. № 16. С. 47-53.
8. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 23 вересня 1999 № 1105-XIV. Відомості Верховної Ради України. 1999. № 46. ст. 403.

Ключові слова: страхування, обов'язкове страхування, добровільне страхування, договір страхування, професійний спорт.

Ключевые слова: страхование, обязательное страхование, добровольное страхование, договор страхования, профессиональный спорт.

Key words: insurance, compulsory insurance, voluntary insurance, insurance contract, professional sports.

АЛМАШ ІРИНА МИХАЙЛІВНА

*Ужгородський торговельно-економічний інститут КНТЕУ,
доцент кафедри обліку і оподаткування, кандидат юридичних наук*

АЛМАШ МИРОСЛАВ МИХАЙЛОВИЧ

*ДВНЗ «Ужгородський національний університет»,
доцент кафедри конституційного права та порівняльного правознавства,
кандидат юридичних наук*

ВИЗНАННЯ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ БАНКРУТОМ: СУТТЄВА НОВЕЛА ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Зміни в економічній та соціальній політиці держави, гармонізація українського законодавства з міжнародними стандартами правових систем розвинених держав, призвели до введення в законодавство